

Imkerervaringen

Ton Thissen

illustraties Bertus Wieringa

September Heilmaand (Heelmaand)

Nobelprijs

Onlangs heeft een taalfreak mij uitgelegd dat de woorden heel, helen, heelmeester, heil, heilig en heiland met elkaar te maken hebben. De oorspronkelijke betekenis van deze termen zou met ongeschonden, gezond en volmaakt te maken hebben. En daaraan doen wij imkers als het naar september loopt* en ook nog in december: onze bijen gezond het komend halfjaar doorhelpen.

Er zijn dan een boel mogelijkheden. Het loopt in het Bijenhuis en vooral daarbuiten de spuigaten uit. Wel lijken al die mogelijkheden terug te voeren tot de basis van alle ellende: de varroamijt. Die gaat niet alleen zelf tekeer, ze brengt ook allerlei bacteriën en virussen in stelling om op hun beurt hun slag te slaan.

Ik maak van al die mogelijkheden gebruik, ook omdat ik wel eens gelezen heb dat

het ene middel het andere kan aanvullen en versterken. Maar misschien ook wel tegenwerken en uitschakelen. De doorsnee imker moet toch wat.

Middeltjes in overvloed

Aan middelen heb ik het volgende op de plank staan: Perizin en Apistan uit vroeger tijden, mierenzuur, thymol in kristalvorm, Thymovar, Apiguard, Bienenwohl, Knabba-streifen en een flinke pot oxaalzuur. Allemaal ooit eens aanbevolen door collega's die zeiden er goede resultaten mee te behalen. Ik begin er zo langzamerhand gestoord van te raken. Elk bestrijdingsmiddel vereist bij toepassing zijn eigen omstandigheden: bij aanwezigheid van broed, bij broedloosheid, boven zo-temperatuur, beneden zus-temperatuur, tegen het broed aan, van het broed gescheiden, met korte lont of met lange lont, in blok-

behandeling of eenmalige behandeling en zo verder. De gebruiksaanwijzingen willen ook nog wel eens in het Duits of in het Engels geformuleerd zijn. Dus de woordenboeken erbij, die niet altijd met de terminologie in de bijenhouderij rekening houden. Ik zie de septembermaand dan ook altijd met enige tegenzin tegemoet. Ook omdat mijn bijen dan door al hun zoek naar niet meer aanwezige dracht niet zo vriendelijk meer zijn. En dan ga je hen ook nog eens pesten met allerlei onvriendelijke geuren en prikkels. Ik ga, zo dacht ik ditmaal, een besluit nemen: dit jaar wordt het thymovar en apiguard en in december druppel ik oxaalzuur. Makkelijk zat. Het volgend jaar dan maar weer mierenzuur en Bienenwohl in blokbehandeling. Onderwijl hoop ik vurig dat er iemand uit ons midden opstaat, die de varroamijt definitief de nek omdraait. Van mij mag die voor de tweede keer in de bijengeschiedenis de Nobelprijs krijgen. Of kan en zal dat nooit een imker zijn van welk formaat dan ook? Zullen het niet eerder de bijen zelf zijn die deze klus gaan klaren? Jaren geleden sprak ik diep in de Achterhoek een zogenaamde wilde imker in een overigens paradijselijk drachtgebied. Van varroa had hij nog nooit gehoord. Laat staan van bestrijdingsmiddelen. Hij had natuurlijk ook wel eens een paar dode volken maar tragisch kon hij dat niet noemen: zijn vader en grootvader overkwam dat ook. Moet die Nobelprijs straks niet gewoon naar de Achterhoek? Met enige moeite weet ik de stek nog wel te vinden.

** Nawoord van de auteur: Tegenwoordig is het advies direct al na de linde te beginnen met bestrijden. TT*

